

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-05-19

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 277

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10630>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΗΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ σελήνια 8.
Ἐν τῷ ἔξωτερον » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Ἐπιτορ Σ. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΤΥΦΛΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ.

Ἐκ τίνος ἐπιτολῆς, σταλείσης ἡμῖν παρ' ἀμογενοῦς πατριώτου καὶ ἀγαπητοῦ φίλου, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντος, πικρῶς καθαρτομένης τῆς διαγωγῆς τῶν Κυπρίων, ἦτις ἐν τῇ ἀρχῇ μάλιστα τῆς κατοχῆς, ἐχαρακτηρίζετο μόνον «ὡς τυφλῆ, ἀλόγος καὶ ἐμπαθὴς ἀντιπολίτευσις, δοῦσα τὸ δικαίωμα πρὸς πάντας γὰρ μὴ μᾶς πιστεύωσι, καὶ ὅσῳ τ' ἀληθῆ λέγομεν», ἀναγκασθέντα, πρὸς φωτισμὸν τούτου καὶ παντὸς ὁμόφρονος, νὰ ἐξηγηθῶμεν, διὰ μυστηρίων ἴσως φορῶν, ποῦ ἐγκείται ἡ ἀντιπολίτευσις ἡμῶν, καὶ ὅτι ὅσῳ κατ' Ἀγγλῶν γράψωμεν ἢ παραπονηθῶμεν, πράττομεν τοῦτο, οὐχὶ διότι εἶνε ἑτερόφυλοι καὶ ἑτερόθρηστοι αὐτοὶ, οὐχὶ ὠθούμενοι ὑπ' ἐθνικῶν ἰδεῶν, ἀλλὰ κατόπιν πάντοτε μᾶς δικαίας ἀφορμῆς.

Καὶ πρῶτον, ἀγνοοῦμεν τῇ ἀληθείᾳ ἂν ᾖνε κολακεία καὶ πρέπη διὰ τοῦτο νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν ἀγαπητὸν φίλον, ἐξαιρουντα μετὰ τίνος ἄλλου, καὶ τὸ ἡμέτερον φύλλον, ὡς «μὴ πικραυρθὲν ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῆς τυφλῆς καὶ ἀλόγου ἀντιπολιτεύσεως, καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων περιορισθὲν ἐν τινὶ μέτρῳ», ἀλλὰ, διαβεβαίωσθαι αὐτὸν, ὅτι ἐπειδὴ ζῆ μακρὰν τῆς Κύπρου φρονεῖ ὡς φρονεῖ, νομιζῶν ψεύδη ἴσως καὶ ὑπερβολὰς ὅσα ἀναγινώσκει ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς Κύπρου. Ἴσως, μετὰ τινος μῆνας ἀπὸ τῆς κατοχῆς, ὅτε τὴν μεγάλην ἐκείνην καὶ ἀνόητον ἔκφρασιν τῆς γαργᾶς μας διεδέχθη λύπη καὶ ἀπόγνωσις, ὅτε αἱ ἐλπίδες μας ὡς ἄλλος Ἴλαρος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ὕψους, εἰς ὃ ἀλόγως ἐπήρησαν, κατερρίφθησαν εἰς Ἄδου κευθμῶνας, ἴσως, λέγομεν, τότε, ἐξεγερθὲν ζωηρότερον ἐν ἡμῖν τὸ ἐθνικὸν αἰσθημα καὶ πρὸς μόνην τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, ὡς πρὸς πολιτικὸν καὶ σωτήριο ἀστέρα ἀποβλέψαντες, ἐφάνημεν κατα τὴν ὑπερβολικῇ καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ὑπερέβη τὸ μέτρον. Πλὴν ἀπὸ τίνος, ὅτε ἐνεκρίθησαν καὶ ἐγένοντο παραδεκτὰ μέτρα εὐσχημότερα πρὸς δικαίαν καὶ ἐννομον παράστασιν τῶν δικαίων μας καὶ ἀπαιτήσιν βελτιώσεως τῶν κακῶν κειμένων, περιορισθῆμεν κατὰ τοσοῦτον ὥστε, τῇ ἀληθείᾳ νομιζομεν ὅτι κατητήσαμεν ἀγγλικώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν Ἀγγλῶν φιλελευθέρων.

Ἡ παραβολή, ἣν ποιεῖται ὁ ἀξιοτ. φίλος τῆς παρούσης ἡμῶν καταστάσεως πρὸς

τὴν ἐπὶ τουρκοκρατίας δὲν εἶνε δικαία. Οὐδεὶς ποτε Κύπριος σπουδάζων ἐμνήσθη τῆς τουρκοκρατίας καὶ ἐπεθύμησε νὰ θέσῃ καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τὸν βάρβαρον ἐκείνον ζυγόν, ὅσον καὶ ἂν ἐλαφρότερος ἐφαίνετο, μ' ὅλην τὴν βαρύτητα τῶν σημερινῶν φόρων καὶ τοῦ βαρυτάτου τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐξουσίας. Ἀλλὰ, ἀρμόζει εἰς ἡμᾶς, ἢ καταδέχονται οἱ Ἀγγλοὶ νὰ παραβάλλωμεν τὸν Μεχμέτην μετὰ τοῦ Τζῆν καὶ νὰ ἀρκούμεθα, ἀπαλαμβάνοντες παρὰ τοῦ Τζῆν ὅσα ἀπελαμβάνομεν παρὰ τοῦ Μεχμέτ; Εἶνε δικαίον ὑπὸ τοιαύτην Κυβέρνησιν τοῦ μᾶλλον φιλελευθέρου Κράτους, τῆς μᾶλλον ἰσχυρᾶς Δυνάμεως, τοῦ μᾶλλον πλουσιοῦ καὶ πεπολιτισμένου ἔθνους, ν' ἀναφαινῆται ἐν σκιᾷ κἂν, καὶ ἐν τῷ νῶ ἔστω καὶ ὀλιγίστων Κυπρίων, ἢ παρελθοῦσα Κυβέρνησις;

Καὶ ὅμως οἱ Κύπριοι, ὡς ἀπόδειξιν τῆς λογικῆς καὶ ἐμφρονος διαγωγῆς τῶν ἔχουσι, τὸ ὅτι, τὰ παράπονα τῶν ὄλα, τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν, τὸ κρίσιμον τῆς νῦν θέσεως τῶν ἐξαρτῶσιν ἐκ τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας καὶ ἐπομένως ὑπαίτιον ὄλων τούτων θεωροῦσι καὶ πάλιν τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν, εἰς τῆς ὁποίας τὰ νύματα ὅμως ὑπήλδυσσε τυφλῶς ἢ νῦν Κυβέρνησις, μὴ ὑπολογίσασα καλῶς τὰς συνεπειὰς. Εἶνε λοιπὸν «τυφλὴ ἀντιπολίτευσις» ἢ εἰλικρινὴς αὕτη ὁμολογία; Εἶνε «ἀνόητος καταφορά» ὡς γράφει ὁ ἐντιμὸς φίλος, ἢ ἐπιτυχῆς τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς πηγῆς τοῦ κακοῦ διάγνωσις; Εἶνε «μεμφιμοιρία καὶ παράπονα ἀδίκῃ» ἢ ἀπαιτήσις τῆς βελτιώσεως ἢ τῆς ἐκλείψεως τῆς μοναδικῆς ταύτης πηγῆς τοῦ κακοῦ;

Οἱ Κύπριοι γνωρίζουσι καὶ δὲν κρύπτουσι τὸ αἷτιον τῆς καταστροφῆς τῶν, δὲν δύνανται ὅμως καὶ νὰ ἄρῃσι τοῦτο καὶ ἀπαιτοῦσι παρὰ τῆς ἰσχυρᾶς Κυβερνήσεως τῶν τὴν ἰσχυρὰν ἐπιτροπὴν τῆς πρὸς ἄρσιν τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἀκούουσι τὸ «ἢ Κυβέρνησις πρὸς τὸ παρὸν ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ τι ὡς πρὸς τοῦτο». Ἄλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἔχει δικαίον γῶρον ἢ ὑπομονή; Ὅταν ἡ καταστροφή ἐπίκειται ἐνεκά τίνος, κακῶς ἔχοντος, εἶνε δικαίον νὰ ἀναβάλληται ἢ ἄρσις τούτου, μέχρι τελείας καταστροφῆς; Ὅταν ὁ ἰατρὸς βλέπει προχωροῦντα τὸν κίνδυνον εἰς τὸν ἀσθενῆ καὶ γνωρίζει τὸ μέσον δι' οὗ ἂ-

να γαιτισθῇ, πρέπει νὰ ἀναβάλλῃ τὸ πρᾶγμα μέχρις οὗ ἀκουσθῇ τὸ «Ἄμωμοι ἐν ὁδοῖ;»

Ἴδού ἡ ἀκριβὴς θέσις τῶν Κυπρίων καὶ ἰδοὺ τὰ ἀληθῆ παράπονα τῶν. Πλησιάζουσιν εἰς τὸν θάλατον, γνωρίζουσι τὸ σωτήριο φάρμακον καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ ταχθεὶς πρὸς θεραπείαν τῶν ἰατρῶν, ἀπαιτοῦσι τὴν λήψιν τούτου καὶ ὁ ἰατρὸς ἀπαντᾷ ὅτι «δὲν σκέπτεται περὶ τούτου».

Τί ἐζητήσαμεν νὰ γείνη πρὸς ἀπαλλαγὴν πολλῶν κακῶν ἐχόντων καὶ δὲν παρουσιάσθη ἐνώπιόν μας ὡς εἰδεχθὲς φάσμα ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας; Τί δύναται νὰ γείνη ὑπὲρ τῆς παιδείας, ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς γεωργίας, ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῆς περιουσίας καὶ τῆς ζωῆς μας ὅταν τὸ πᾶν δαπανᾶται εἰς τὸν φόρον τῆς ὑποτελείας; Καὶ ποία ἄλλη γῶρα ἢ νῆσος στερεῖται ὄλων τούτων καὶ ἀρκεῖται παραπονομένη καὶ εὐσχημῶς παρακαλοῦσα καὶ αἰωνίως παρακαλοῦσα; Ἄρα οἱ Κύπριοι, ἐπιθυμοῦντες τὴν ἄρσιν τῆς πηγῆς τῶν κακῶν προσπαθοῦσι νὰ ἄρῃσι καὶ τὰ κατὰ τῶν Ἀγγλῶν παράπονα.

Ταῦτα πρὸς τὸν ἐντιμὸν καὶ λίαν, ἄλλως, φιλοπάτριδα φίλον καὶ τοὺς ὁμόφρονάς του.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

— «:»: —

Πράγματι, ἐάν τις κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν καλλιερσίαν τῆς Μουσικῆς, ἐξενέγκῃ τὰς περὶ τῆς ἡμερότητος τῶν ἡθῶν ἡμῶν, τῆς καλλιαισθησίας καὶ τῆς πρὸς πᾶν ὠραῖον, καλόν, ἐξευγενιστικὸν καὶ προοδευτικὸν κλίσεως ἡμῶν κρίσεις του, δυσμενεῖς μὲν αὐταὶ εἰσονται πρὸς πᾶσαν ἄλλην τῆς νήσου πόλιν, δυσμενέστεραι ὁμως διὰ τὴν Λεμεσσόν, ἣτις ἀναλόγως τῆς πρὸς τὰ ἄλλα προόδου τῆς, ὤφειλε καὶ ὡς πρὸς τοῦτο νὰ κάμῃ ἐν τοῦλάχισον βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσ.

Ἡ Μουσικὴ εἶνε μία τῶν ὠραίων ἐκείνων τεχνῶν ἢ μᾶλλον ἐπιστημῶν. Ὦν ἐξασκουμένων, ἢ ὠφέλεια καὶ ἡ τέρψις διασκορπίζεται, γινομένη κτήμα πολλῶν, εἶνε δὲ μία ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων ἐπιστημῶν, αἰτινες, τελειοποιηθεῖσαι, μόνον ὠφέλειαν παρέχουσιν, οὐχὶ δὲ καὶ βλάβην, ἐνῶ πολλαὶ ἄλλαι ἐπιστῆμαι, διατελοῦσαι εἰσέτι εἰς κατὰσιν νηπιότητος, δὲν κατάρθρωσαν ἀκόμη νὰ ἔχουσιν ὡς μόνον καὶ ἀποκλειστικὸν προσὸν μόνην τὴν ὠφέλειαν, γινόμεναι πολλακίς πρόξενοι ἀνεπανορθῶτων βλαβῶν.

Ἡ Μουσικὴ, ὑπαγομένη εἰς τὴν τάξιν τῶν ὠραίων τεχνῶν, κατάρθρωσε διὰ τῆς θαυμασίας πλοκῆς καὶ πολυπλόκου συνδυασμοῦ τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων τόνων, τῶν ἀπειραρίθμων καὶ δι-

αφόρων παραλλήλων τῆ εὐρεία ποιήται ρυθμῶν καὶ φωνῶν, γενῶν καὶ κλιμᾶτων νὰ φθάσῃ εἰς ὕψος ἐπιτήμης, καὶ δὴ ἐπιτήμης, ἥτις μόνη ἐξ ὅλων ἔχουσα τὸ ἀναφαίρετον προσὸν τῆς μετὰ τῆς ψυχῆς σχέσεως, ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς τὰς ψυχῆς τῶν ἄλλων, διαθέτουσα κατὰ βούλησιν τὰς διαθέσεις των. Αὕτη καὶ μόνη κέκτηται τὴν θαυμασίαν καὶ μυστηριώδη δύναμιν νὰ διεγείρῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἄλλων τὴν χαρὰν, τὴν εὐθυμίαν, τὴν ἐξημέρωσιν, τὴν δυσθυμίαν, τὴν ἐργῆν. Ὁ ἦχος τῆς Μουσικῆς εἶνε τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα ὅπερ συνδέει καὶ τίθησιν εἰς συνάφειαν τὸν ποιητὴν μετὰ τοῦ ἀκροατοῦ καὶ τὸ ὅποιον ὅμως, ὑπότάσσει πάντοτε καὶ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ψυχὴν τοῦ δευτέρου πρὸς τὰς διαθέσεις τοῦ πρώτου. Ὁ μουσουργὸς εἶνε τὸ ἀντικείμενον φωτῶγραφικῆς μηχανῆς, τὸ μουσουργῆμα εἶνε τὸ φῶς, ὅπερ διὰ τοῦ ὠτός, ὡς φρακοῦ, εἰσερχόμενον, ἀποτυπῶν ἐπὶ τοῦ ἀκροατοῦ, ὡς ἐπὶ τῆς εὐαίσθητου πλακῶς, μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ λεπτομερείας τὸ ἀντικείμενον.

Τὸ θαυμασίον τοῦτο προτέρημα, ὅπερ οὐδεμία ἄλλη τέχνη ἢ ἐπιτήμη κέκτηται, τοσοῦτω θαυμασιώτερον καθίσταται, ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἡ ἐπενέργεια αὕτη, ἡ ἐπιβολή, ὡς εἰπεῖν, αὕτη τῶν διαθέσεων τοῦ μουσουργοῦ εἰς τὸν ἀκροῶμενον, ἐκτελεῖται καὶ ὅταν ὁ ἀκροατὴς δὲν ἔχῃ τὴν αὐτὴν καὶ ὁ μουσουργὸς ἀνάπτυξιν καὶ ἡμερότητα. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀγριοὶ ἄνθρωποι καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα, ἀπεδείχθη πλειστάκις ὅτι αἰσθάνονται τὴν σωτήριον, ἔστιν ὅτε, καὶ ἐξημερωτικὴν ἐπενέργειαν τῆς θαυμασίας ταύτης τέχνης, τῆς ψυχικῆς, ὡς εἰπεῖν, ταύτης ἐπιτήμης.

Δὲν ἐνθυμούμεθα τίς τῶν ἱεραποστόλων εἰπέποτε, «ὄτε μοι τὴν μουσικὴν καὶ τὸ εὐαγγέλιον καὶ νὰ σὰς κατεδαφίσω τὰ δικαστήρια» καὶ εἶνε ἀληθές. Διὰ τῆς Μουσικῆς θὰ προετίμαζε τὰς ψυχὰς, καθαιρῶν ταύτας τῶν ἀγρίων ἐνείκτων, ὡς ἀπὸ ζιζανίων, καὶ διὰ τοῦ εὐαγγελίου θὰ ἐπέσειρε τὴν πρὸς τὰ καλὰ ἔργα καὶ τὰς ἀρετὰς ροπήν. Τοῦτου λοιπὸν ἕνεκεν τιμᾶται καὶ καλλιεργεῖται ἡ Μουσικὴ παρὰ πᾶσι τοῖς εὐ ἡμένοις λαοῖς καὶ ὡς ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῶν μέσων πρὸς λέπτυνσιν τῶν αἰσθημάτων τῆς ψυχῆς καὶ μόρφωσιν θεωρεῖσιν.

Ἄλλ' ἐν Κύπρῳ, ἡ ἐπίδοσις πρὸς τὴν ὡραίαν ταύτην τέχνην διεδόθη καὶ περιωρίσθη μόνον ὡς μὴ ὄφειλε καὶ ἐν λίαν περιωρισμένῳ κύκλῳ παρὰ τῷ ὡραίῳ φύλῳ, τῷ ἄλλως τε καὶ ἄνευ ταύτης; εὐαίσθητοτέρῳ τῶν ἀνδρῶν, εὐγενεσέρῳ καὶ λεπτοτέροις αἰσθημασι πεπρωτισμένῳ. Διὰ τοῦς ἀνδράς ἡ μουσικὴ εἶνε «τὸ μὴ μοῦ ἄπτου».

Ἡ Ἀρναῖς μόνη ἐν τῇ καλλιιεργείᾳ τῆς Μουσικῆς, εἰδείξεν τὴν πρωτοθυλίαν, σχηματίσασα ἤδη φιλαρμονικὴν ἑταιρίαν, ἥτις, παιανίζουσα τακτικῶς εἰς δημοσίας τῆς πόλεως θέσεις, οὐ μικρὸν τέρειπει καὶ ὄφειλε τοῦς πολίτας. Ἡδὴ ὁ πρῶν διδάσκαλος τοῦ θιάσου ἐκείνου εὐρίσκειται ἐνταῦθα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἄλλ' ὀλίγοι εἰσέτι ἐνεγράφησαν ὡς μαθηταί, εἰς οὓς ἤρξατο ἡ θεωρητικὴ παράδοσις. Προτρέπομεν τοῦς νέους τῆς πόλεως μας καὶ πάσης ἄλλης τῆς νήσου πόλεως νὰ σπεύσωσιν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ὡραίας ταύτης τέχνης, ἐς ὧν δὲ βέβαιον ὅτι οὐδέποτε θὰ μετανοήσωσι διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἀπειναντίας ἐν πλείσταις περιπτώσεσιν ἐν τῷ μεσῷ πικρῶν καὶ ὀλιψῶν τούτῳ βίῳ θ' ἀναμνησθῶσιν εὐγνωμόνως τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἀπεφάσισαν νὰ κάμωσι κτήμᾳ των τὴν ὡραίαν παυσίλυπον ταύτην τέχνην.

ΤΟ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ «ΕΥΑΓΟΡΑΣ»

Διὰ τῶν ἐνταῦθα ἀξιολόγων ἐφημερίδων ἠγγέλθη ἤδη ὅτι

τι προτιθέμεθα ἀπὸ τοῦ προσεχῆς Σεπτεμβρίου νὰ ἐρῶσιν ἐν Κύπρῳ ἰδιωτικὸν ἐμπορικὸν Λύκειον. Μέλλοντες δὲ μετ' οὐ πολὺ νὰ δημοσιεύσωμεν, καθ' ὅσον ὑπερχόμεθα τὸν κανονισμὸν καὶ τὸ πρόγραμμά τοῦ Λυκείου, εὐλόγον ἐκρίναμεν, πρὶν ἢ εἰς τοῦτο προβῶμεν, ἀποτεινόμενοι πρὸς τὸ φιλόμουσον Κυπρίων Κοινὸν, ὅλην τὴν νὰ εἰπωμεν, ἵνα τὸν τε σκοπὸν τοῦ Λυκείου σαφῶς μνησώμεν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐγκαθιδρύσεως σὺν αὐτῷ ὀρίσωμεν.

Σκοπὸς τοῦ Λυκείου εἶνε ἡ κατὰ τὰ πάτρια ἑλληνοπρεπὴς καὶ χριστιανικὴ ἀγωγή καὶ παιδεύσις τῶν ἐν αὐτῷ παιδευομένων νέων ἢ διὰ τῆς διδασκαλίας πλήρους σειράς ἐμπορικῶν μαθημάτων προσήκουσα μόρφωσις ἐμπόρων καὶ ἢ ὅσον ἐνεστὶν ἐντελεστερα ἐκμάθησις τῶν ἐν μαίξονι χρήσει ζένων γλωσσῶν, τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς.

Ἡ ἑλληφίς ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν ἄλλοις ὁμοίαις τόποις τοιούτων σχολῶν, ἐν αἷς πρῶτιστον μάθημα εἶνε ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, εἶνε σπουδαιότατη καὶ ἐπιβλαβεστάτη διότι ἕνεκα ταύτης οἱ φιλόστοργοι καὶ φιλόμουσοι γονεῖς οἱ κηδόμενοι τῆς παιδεύσεως τῶν παιδῶν αὐτῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ μαρτυρῶσιν αὐτοῖς ὁπωσδήποτε καὶ νὰ κατεστήσων ἱκανοῦς νὰ ἐπιληφθῶσι τοῦ πρακτικοῦ βίου, εἴθ' ὡς ἐμποροὶ εἴθ' ὡς ὑπάλληλοι δημοσίων θέσεων συμφώνως τοῖς παροῦσι κηρύττοι, ἀναγκάζονται ἐκόντες ἄκοντες μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ πατρίδι δημοσίων φιλοσοφικῶν σχολῶν νὰ ἐκπέμψωσιν αὐτοῖς μακρὴν αὐτῶν ἐν ἡλικίᾳ εὐπλάστῳ καὶ εὐλοισθῆναι εἰς ἀμειψήματα, ἐν τῇ γερῶν οὕτως εἰπεῖν τοῦ ἡθικοῦ βίου, εἰσάγοντες εἰς Σχολὰς ἀλλοφύλων καὶ ἀλλογλωσσῶν, ἐν αἷς πᾶσα χριστιανικὴ παιδεύσις δεινῶς περιρρονεῖται, ἢ ὅτι ἑλληνικὴ γλῶσσα οὐδεμίαν ἐπιμελείας τυγχάνει καὶ κατ' ἀκολουσίαν καὶ ἡ ἑλληνοπρεπὴς ἀγωγή εἶνε ὀλιγὸς ξένη.

Ἐκεῖ δὲ οἱ παῖδες συνδιδασκόμενοι καὶ συνδικτυόμενοι μετὰ παντοπαίδων, πᾶν ὄνειρον καὶ ἀλλότριον εὐκόλως μιμοῦνται καὶ ἀσπάζονται, τὴν δ' ἐκείνην γλῶσσαν οὐκέτι διδασκόμενοι, ἀπομνησθῶσι τυχῶς, συνκαπνίζοντες μετ' αὐτῆς καὶ τὴν φύσει ἑλληνικὴν αὐτῶν ἀντροπήν. Καὶ τί τοῦτο φυσικώτερον; Εὐσιμφορμένης δ' ὀσμῆς ἐν ταῖς εὐμαλάτοις καὶ ἀπαλῆς αὐτῶν ψυχαῖς τῆς ψευδοῦς καὶ ἐπιπλάστου ἐκείνης μαθήσεως, ἀποπνίγεται καὶ ἐξυφανίζεται πᾶν ἔθνητικὸν καὶ θρησκευτικὸν αἰτήρημα, ὅπερ ἀναπόφευκτον ἐπακολούθημα εἶνε ἡ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ κατὰπτωσις. Τὸ κακὸν εἶνε μέγιστον καὶ ὀλεθριώτατον ἀλλὰ κακῆ μοίρα ἡ ἀλήθεια, ἀλήθεια δὲ φικροτάτη εἶνε τὸ ὄντι λυπηρότατον καὶ μόνον οἱ σιδηρᾶν ἢ λιθίνην καρδίαν ἔχοντες καὶ ὀλιγωρῶς πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ πρὸς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔθνους ἔχοντες δύνανται νὰ φαίνωνται πρὸς τοῦτο ἀνάληφτοι. Ὑπάρχει ἀνάγκη καὶ ἀνάγκη ἀναπόδρατος ἀμέλλουσι νὰ μεμνησώμεν καὶ πᾶσαν νὰ κατεβλάωμεν σπουδὴν ὅπως ἀπαλλαγώμεν τοῦ ροβεροῦ τούτου κακοῦ. Οὐκέτι καιρὸς ἀναβολῆς, οὐκέτι καιρὸς ὀλιγορίας. Δραξώμεθα μετὰ προθυμίας τοῦ βραχέος τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐγενείας φορτίου καὶ ἀπρίε τούτου, ἐχόμενοι ἐπὶ ταύτην ὡς ἐπὶ τὸν πολιτικὸν ἀστὲρα ἀτενίζωμεν, ἰσχυρῶς ἀποδιοπομπούμενοι καὶ ἀποστεργόμενοι τὸν ψευδῆ πολιτισμὸν. Ταῦτα δὲ λέγοντες μηδαμῶς ὑποληθώμεν ὅτι οὐδεμίαν ἀνάγκην τῆς τῶν ζένων σχολῆς τοιαύτης—ὁ λόγος ἡμῶν ἀποβλέπει εἰς τὰς σχολὰς ἐκείνας τὰς τοῦ πονηροῦ κόμματος, τὰς ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἐπιδιωκούσας, τὸν προσηλυτισμὸν, οὐ ἕνεκα αὐτ' εὐτελεστάτης ἀμοιβῆς ἀναλαμβάνουσι τὴν τε διατροφὴν καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν ἑτεροδόξων μαθητῶν, ὅπερ ἱκανῶς ἐπαγωγόν ἐστὶ δέλεαρ. Μακρὸν περὶ τούτου ἠδυνάτο τις νὰ ποιήσῃται λόγον, ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι καιρῷ νομιζόμεν πλεονάζον καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν ἡμῶν ἀσύμφορον.

Ἀλλὰ θὰ δυνήθωμεν ἄρα γε ἡμεῖς νὰ θεραπεύσωμεν, δι' ὧν ἐπαγγελλόμεθα, τὴν σπουδαίαν ταύτην ἐν Κύπρῳ ἑλληφίαν; Δύσκολον τὸ ἐρώτημα, πολλῶν δὲ δυσκολώτερον ἡ ἀπόκρισις. Εἶνε ἀναντίρρητος ἀλήθεια ὅτι ἡ σύστασις καὶ ἐντελής διοργάνωσις σχολῆς τοιοῦτον προτιθέμενης σκοπὸν εἶνε ἔργον μέγα, ἔργον βαρὺ, ἔργον δυσχερέστατον διότι καὶ ἡθικῶν κεφαλαίων σπουδαιωτάτων καὶ χρηματικῶν οὐκ ἀσημάντων χρήζει.

(ἀκολουθεῖ).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δὲν εἶχομεν ἄδικον ὅτε ἐγράφομεν, ὅτι διὰ τὴν ἐπιψηφίσιν τοῦ νομοσχεδίου πρὸς παραχώρησιν ἐπὶ δεκαετίαν τῶν ἡμίσειων ἀποδαθρικῶν δικαιωμάτων εἰς τὸν Δῆμον Λεμησσοῦ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν χαρὰν μας πρὶν ἢ ἴδωμεν ἐπικυρωμένον τὸ νομοσχέδιον. Ἴδου ὅτι διὰ διαγγελμάτος τοῦ ἡ Α. Εξ. Ὁ Μ. Ἀρμοστής ἀγγέλλει ὅτι δὲν δύναται νὰ παραχωρήσῃ

ταῦτα, αἰετοῖς τὰ ἀποδαθρικὰ ἀποτελοῦσι μέρος τῶν γενικῶν ἐπιδομάτων τῆς νήσου καὶ διότι ἡ Λεμησσοῦ εἶνε πόλις δημοκρατουμένη καὶ δύναται νὰ φροντίσῃ ἐξ ἰδίων περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς.

Ἐλπίξομεν λοιπὸν καὶ αὕτη ἡ σύνοδος τοῦ νομοθετικοῦ με μόνον ἀποτέλεσμα ἐν μέγα μηδενικόν. Τα φηριζόμενα δὲν ἐπικυροῦνται, τὰ μὴ παραδεχόμενα ἐπιβάλλονται. Πότε θὰ λήξῃ ἄρα γε αὕτη ἡ κωμωδία,

* *

Ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Ἐκκλησίας Ἐπιτροπὴ καταγίνεται ἤδη εἰς τὰ ἀναγκαῖα προκαταρκτικὰ ἔργα, τὰ ὅποια εἶνε νὰ ἐξομαλιθῶσι πρὶν μᾶς καταλάβῃ ὁ χειμὼν. Πολλὰ σκέψεις καὶ συζητήσεις γίνονται περὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος. Καθ' ἡμᾶς ὁ ἐν Λευκωσίᾳ Ἀγγλος ἀρχιτέκτων κ. Οὐίλλιαμς εἶνε ὁ πάντων καταλληλότητος, ἀμφιβάλλομεν δὲ ἂν κατορθωθῇ νὰ ἔλθῃ εἰς Κύπρον ἱκανώτερος τούτου ἀνευ μεγάλων θυσιῶν. Οἱ διατεινόμενοι ὅτι δὲν ἔχει πείραν εἰς τοῦς Βυζαντινοῦς ρυθμοῦς ληθισνοῦσιν ὅτι ἡ Γεγονικὴ ἔχει βάσιν καὶ τοῦς Βυζαντινοῦς ρυθμοῦς καὶ ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς ἀκριβοῦς συνίσταται εἰς τὸ νὰ διδάσκη ὄλου τοῦς διαφόρους ρυθμοῦς καὶ σχήματα. Αἱ ἀνοικοδομήσεις Ἐκκλησιῶν εἶναι τόσον σπάνια, ὥστε ἀποροῦμεν ἂν τις ἄλλος ἀρχιτέκτων, κτίσας μίαν ἴτως καθ' ὅλον τὸν βίον του ἢ καὶ οὐδεμίαν Ἐκκλησίαν ποῖαν εἰδικότητα κέκτηται. Ἐμπειρος καὶ καλὸς ἀρχιτέκτων εἶνε ὁ πολὺ κτίρια κτίσας, διότι ὁ ρυθμὸς δὲν ἐγκρίεται εἰς τὰ θεμέλια.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ ἐνταῦθα εὐρισκόμενος Ἀγγλος Ἀρχιτέκτων, ἔχει καὶ τὸ πλεονέκτημα νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους, τὴν θέσιν τοῦ χώρου, τὴν ἐργασίαν τῶν Κυπρίων τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν, τὴν δύναμιν καὶ ποιότητα τῆς ὕλης, καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀναγκαῖα πρὸς τὸ νὰ σχηματίσῃ καὶ δώσῃ τὸ ἀρμόζον σχέδιον, καὶ νὰ προῦπολογίσῃ ἀκριβοῦς καὶ μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας—ὡς φημιζεται ἐπὶ τοῦτο ὁ Ἀρχιτέκτων οὗτος—τὴν δαπάνην τοῦ ὄλου ἔργου. Τὸ σπουδαιότερον δὲ πάντων εἶνε ὅτι ἡ ἀνοικοδομησις, θὰ τυγχάνῃ τῆς ἐκάστοτε ἐπιβλεψέως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τοῦ ἐν Κύπρῳ διαμένουτος ἀρχιτέκτονος καὶ μάλιστα κατὰ τὰ δύσκολα ἔργα, ὡς τὸν θόλον καὶ ἄλλα, ἐνῶ εἰς ἐξωτερικὸς καλὸς Ἀρχιτέκτων θὰ δώσῃ μόνον τὸ σχέδιον καὶ οὐδὲν πλέον τίς οἶδε δὲ ἂν ὁ ἐφαρμοστής τοῦ σχεδίου δὲν ἤθελε διαπράξῃ σφάλματα ἀνεπανόρθωτα. Ἀπέναντι λοιπὸν τῶν πλεονεκτημάτων ταύτων καὶ τῆς τοσαύτης φήμης ἢ ἀπολαυεῖ ὁ Ἀγγλος οὗτος, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διατι νὰ μὴ ζητηθῇ ἡ γνώμη του, διατι νὰ μὴ ἐρωτηθῇ, ὡς γνωρίζομεν δὲ μετὰ θετικότητος ἔχει τόσην εὐλικρίνειαν ὁ ἄνθρωπος ὥστε θ' ἀπαντήσῃ ἂν δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦτο.

* *

Την παρελθούσαν Κυριακήν, καθ' ἃ προσηγγέθη, τὰ ἐγγραφεύμενα μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου «*Η* Ἰσότης» συνηλθον ἐν τῇ εὐρυχωρῇ τοῦ Ἀναγνωστηρίου αἰθούσῃ, καὶ προεδρεύοντος τῆς συνελεύσεως, κατ' ἀπαίτησιν τῶν μελῶν, τοῦ κ. Γ. Μαλικίδου, ἀνεγνώσθη τὸ ὑπ' αὐτοῦ προταθὲν σχέδιον καταστατικοῦ, ἐτροποποιήθη κατ' ἄρθρα καὶ ἐνεκρίθη διὰ πλειοψηφίας ὡς κανονισμὸς τοῦ σωματείου. Κατόπιν τὰ μέλη προσέβησαν εἰς τὴν διὰ ψήφου ἐκλογὴν τῆς ἐπταμελοῦς ἐφορευτικῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς, ἧτις συνίσταται ἐκ τῶν ἐξῆς κ. κ. Γ. Μαλικίδου προέδρου, Χ. Παυλίδου, Α. Κ. Παλαιολόγου, Π. Ν. Λατίτου, Γαβριὴλ Κανονιάννη, καὶ Σ. Χουρμούζιου αντιπροέδρου. Τὰ μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἀνέβησαν ἤδη εἰς τὸν ἀριθμὸν 150.

* *

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας αἱ ζωοκλοπαὶ ἀνά τὰ διάφορα τῆς Ἐπαρχίας μας μέρη ἀνηλθον εἰς βαθμὸν ὑψίστου. Οἱ ζωοκλόποι, ἀκούσαντες φαίνεται ὅτι μετ' οὐ ποῦ ἰδρύνονται ἀνά τα χωρία οἱ ἀστυνομικοὶ σταθμοί, προσπαθοῦσι ν' ἀποζημιωθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων. Νὰ πιστεύσωμεν ἄρα γὰρ ὅτι ταῦτα εἶνε τὰ τελευταῖα λακτισματά τῆς ἀγωνιώσης ἐξουσίας τῶν;

* *

Τελουμένων αὐριον τῇ 1η μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν,

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ Μ. ΜΑΝΔΡΙΩΤΟΥ

καὶ

ΠΕΤΡΟΥ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΥ,

παρακαλεῖσθε ὅπως τιμώσθε αὐτοὺς διὰ τῆς ἀξιοτίμου παρουσίας σας.

Ἡ προῦσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαίτερα πρόσκλησις.

Λεμεσὸς 18)30 Μαΐου 90.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΜΑΝΔΡΙΩΤΟΥ.
Α. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ.

* *

Τὸ ἐπὶ 8 ἡμέρας συνεδρίασαν ἐν τῇ πόλει μας κακουρημοδικεῖον, ἐξεδίκασε τὰς ἐξῆς 18 δίκας.

1. Γιωργῆς παπᾶ Βασίλη ἐκ Φασούλλας κατηγορηθεὶς ἐπὶ κλεπταποδοχῇ 1 τουρκικοῦ ἡθωώθῃ.

2. Ἀπτουλλᾶς Τζιπραῆλ ἐκ Λεμεσσοῦ κατηγορ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ χρυσῶν κοσμημάτων κατεδικάσθη εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν καὶ 10 σελ. ἀποζημιώσιν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

3. Χ' Παναγιώτης Ἀλεξάνδρου ἐξ Ἀγ. Ἀμβροσίου ὅτι ἐμαχαίρωσε ἐκ προθέσεως νὰ φονεύσῃ δύο ἄλλους κατεδ. εἰς 10 ἐτῆ φυλάκισιν μετὰ καταναγκαστικῶν ἔργων.

4. Πακῆτ Ἀπτουλλᾶ ἐξ Ἐπισκοπῆς κατηγορ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ δύο ὄνων κατεδικάσθη εἰς 2 ἐτῆ φυλάκισιν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

5. Τζιόρτζ Ρόπερτζ στρατ. ἀγγλος κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ 1 ἀργυροῦ ὥρολογίου κατεδικάσθη εἰς 9 μῆνας φυλάκισιν.

6. Γιαννῆς γ' Μαρκουλῆ ἐξ Ἀγ. Φυλάξε-

ως κατηγορ. ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ χρήσει πλαστογραφημένου ἐγγράφου κατεδικάσθη εἰς 2 ἐτῆ φυλάκισιν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

7. Ἰσὺρ Μεχμέτ Ὀνησῆς κατηγορ. ἐπὶ καταχρῆσει δημοσίων χρημάτων κατεδικάσθη εἰς 6 μῆνας φυλάκισιν καὶ πρόσμιον 3-7-6, εἰς ἀποζημιώσιν 13-10-5 1/2 καὶ τὰ ἐξοδα.

8. Γιωργάκης καὶ Ἀρέσης Παναγῆ ἐκ Κορυφῆς κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ 1 ὄνου ἡθωώθησαν.

9. Ἡλίας γ' Σαββᾶς καὶ Ριφᾶτ Μεχμέτ ἐκ Λεμεσσοῦ κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ ἑνὸς λέβητος ὁ μὲν Ριφᾶτ Μεχμέτ ἡθωώθη ὁ δὲ Ἡλίας κατεδικάσθη εἰς 3 μῆνας φυλάκισιν.

10. Χαράλαμ. Γιωργῆ ἐξ Ὀμόδου καὶ Γιαννῆς Χαράλαμ. ἐκ Κάτω Πλατρῶν κατηγορ. ὅτι εἰσέδυσαν ἐν τινὶ οἰκίᾳ διὰ ρήξεως ἐπὶ ἀποπείρα κλοπῆς μιᾶς ἡμίονου καὶ δύο βοῶν, ὁ πρῶτος κατεδ. εἰς 3 ἐτῆ φυλάκισιν καὶ ὁ δεῦτερος εἰς 5 καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

11. Πεσῆμ Ὀμέρ ἐκ Μαθηκολόντης κατηγορ. ὅτι ἐν γνώσει τοῦ ἔλαβε κλοπιμαῖα βόδια κατεδ. εἰς 5 ἐτῆ καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

12. Χαττιτζιέ Σαλήγ καὶ Χαράλαμ. Χριστοδούλου ἐκ Λεμεσσοῦ κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ ἀλεύρου καὶ κλεπταποδοχῇ ἡ πρώτη ἡθωώθη καὶ ὁ δεῦτερος εἰς 3 ἐτῆ φυλάκισιν.

13. Μεχμέτ Κασοῦμ ἐκ Λεμεσσοῦ κατηγορ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ 2 ἀρνίων κατεδ. εἰς 1 ἐτοῦς φυλ. ἀποζημ. 1-3-0 καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

14. Τσοφῆς Μεχμέτ ἐξ Ἀγ. Θεράποντος κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ αἰγῶν κατεδ. 1 χρόνου φυλάκισιν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

15. Μιχαὴλ Θεοδωρῆ ἐξ Ἀγ. Τύχωνος κατηγορ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ 1 ἀρνίου κατεδ. εἰς 6 μῆνας φυλάκισιν.

16. Χριστοφῆς γ' Γιάννη ἐξ Ἀπεισιᾶς καὶ Γιαννῆς Τταιφούρη ἐκ Μεσαγειτοναῖας κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ δαμαλιῶν, ὁ πρῶτος ἡθωώθη ὁ δεῦτ. εἰς 1 χρόνον φυλ. καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

17. Τσοουλῆς Ἡαντελῆ καὶ Παντελῆς Δημήτρῃ ἐκ Δωρᾶς κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ 1 ἡμίονου ἡθωώθησαν.

18. Χριστοφῆς Ἰωάννου ἐκ Δωροῦ καὶ Στυλιανὸς Χριστοφῆ ἀπὸ Μονάγρι κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ 3 ὄνων κατ. εἰς 7 ἐτῆ φυλ. καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

†

Μονογενῆς θυγάτηρ, χάριεν καὶ τερπνὸν ἀγγελάκι—

Η ΣΑΠΦΩ ΠΕΤΡΟΥ Χ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

παθοῦσα ἕνεκα προῦρου ἀναπτύξεως τοῦ ἐγκεφάλου, ὑπὸ μηχανήματος κατ' ἧς οὐδὲν ἴσχυεν ἡ ἐπιστήμη ἔδω τὸ μοιραῖον τέλος, τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ εἰς ἡλικίαν 10 ἐτῶν βοήθησα εἰς πένθος ἄφατον γονεῖς καὶ συγγενεῖς, οἵτινες μόνην ἐκείνην εἶχον παρηγορίαν καὶ εἰς μόνην, τὴν ὅσῃ ἐκείνης ἠσθάνοντο πᾶσαν χαρὰν. Εἶθε ὁ Ὑψίστος νὰ ἐπιχύσῃ εἰς τὸ δεινὸν τοῦτο τραῦμά των βέλτερον παρηγορίαν.

«ΑΝΑΠΑΑΣΙΣ».

Περιεχόμενα τοῦ 49 ἀριθμοῦ.

Ὁ Ἰερὸς Σύνδεσμος.—Ἡ καταγωγή καὶ ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου.—Ζήκου Ρώση Μελέτη περὶ νεοπλατωνικοῦ πανθεισμοῦ καὶ χριστιανικοῦ θεισμοῦ (συνέχεια).—Οἰκοδομοῦσιν ἐπὶ τῆς ἀμμου, ὑπὸ Ἡλίας Μαμαρίδου ἱατροῦ.—Περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὑπὸ Γρ. Γώγου ἀρχιμανδριτοῦ.—Πῶς γίνεται ἐν Ρωσσίᾳ ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ κλήρου.—Ἡ ἀνάγκη τῆς προσευχῆς, ὑπὸ Μιχαὴλ Ἀβαίην ἀρχιμανδριτοῦ.—Αναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τοῦ πλήρους δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων κατὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια.—Ἀλήθειαι, ὑπὸ Θ. Κόντη.—Κανονισμὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συλλόγου «Ἰερὸς Σύνδεσμος».—Θρησκευτικὴ κίνησις.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ»

Περιεχόμενα τοῦ 4 τεύχους.

Ἀρχαιολογικὰ καὶ οἰκολογικὰ.—Κοινωφελῆ μνημεῖα.—Ἐλάττωσις τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος φέρου ἐν Ἀγγλίᾳ.—Οἱ οἶνοι τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν.—Περὶ βάρβακος.—Πρακτικὰς ὁδηγὸς τοῦ οἴνου.—Περὶ τῆς Καρύας.—Εἰδικὴ φυλογωνία.—Ἀλληλογραφία.—Δίφορα.—Ἐμπορικὰ.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ».

Περιεχόμενα τοῦ 17 ἀριθμοῦ.

Γεωλογία τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Κ. Μητροπούλου μετὰ δύο εἰκόνων.—Περὶ οἴνου καὶ μέθης ὑπὸ Ὁρ. Δαλεζίου.—Περὶ γαλιανοπλαστικῆς ὑπὸ Κ. Κωνσταντινίδου.—Νέα ἐξήγησις τῶν ἡμερησίων μεταβολῶν τῆς βαρομετρικῆς στήλης ὑπὸ Δ. Κ.—Τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦ Ἁγίου Δεμίγγου.—Χρονικά.—Τὰ τηλεφῶνα ἐν Εὐρώπῃ.—Νέοι τηλεσκοπικοὶ πλάνητα.—Συσκευή προαγγελοῦσά τὰς πυρκαϊκὰς, ὑπὸ Κ. Ζ.—Ἀλληλογραφία.

Περιεχόμενα τοῦ 18 ἀριθμοῦ.

Περὶ τοῦ ΠΑΙΟΥ ὑπὸ Κ. Μητροπούλου.—(Ἡ μυθολογία τῶν ἑλλήνων ὁ ἥλιος ἀπομὸν τοῦ γαλαξίου ἀπόστασις, ὄγκος καὶ βῆρος αὐτοῦ μετὰ δύο εἰκόνων).—Ἐταιρία τῶν μεταλλουργῶν τοῦ Λαυρείου ὑπὸ Ἀλεξ. Δ. Βάλλεγ.—Περὶ τῆς καταλλήλου αὐροστροφίας τῶν ὀδῶν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Γ. Χατζηκυριακοῦ.—Περὶ οἴνου καὶ μέθης ὑπὸ Ο. Δαλεζίου.—Περὶ Γαλιανοπλαστικῆς ὑπὸ Κ. Κωνσταντινίδου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—:—

Λονδίνον, 18.—Διαφεύδεται ἐπισημῶς ἡ ὑπὸ τοῦ «*Χρόνου*» δημοσιευθεῖσα εἰδησις περὶ ὀριστικῆς συνεννοήσεως μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γερμανίας, ἧτις μεγάλην συγκλίτησιν προῦξέτησε παρὰ τῷ διπλωματικῷ κόσμῳ.

Κωνσταντινίς, 20.—Ἐνεκα προσφάτου λόγου τοῦ κ. Κρίστη ὑπὲρ τῶν Κρητῶν, λαμβάνει αὐθεντίαν ἡ φήμη ὅτι ἡ Ἰταλία σκέπτεται νὰ καταλάβῃ τὴν νήσον Κρήτην.

—Καὶ δευτέραν διακοινωνίαν ἐπέδωκεν ἡ ρωσικὴ πρεσβεῖα ἐξαιτουμένη τὴν πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν τῶν ρώσων ὑπηκόων καθυστερουσῶν δόσεων.

—Κατ' αὐτὰς ἰθαγενεῖς τῆς ἀφρικανικῆς ἀκτῆς τῶν Σομαλῶν ἐσφαξαν τὸ πλήρωμα τοῦ ἰταλικοῦ θωρηκτοῦ «*Βόλτα*». Μέχρι τοῦδε ἀσφαγεῖς εἰδήσεις μεταδίδοντο περὶ τοῦ συμβάντος τούτου, ἀλλ' ἤδη ἐπιστολαὶ ἐξ Ἀδεν πηρέχουσι λεπτομερεῖς πληροφορίας. Κατὰ τὰς ἐπιστολάς ταύτας, ἀμα ὁ ὑπαρχος Ζαβάγλης ἀπεβιβάσθη μετὰ τοῦ πληρώματος εἰς τὴν ξηρὰν ἠρωτήθη ὑπὸ τοῦ μονάρχου τῆς χώρας ἐκείνης ἂν ἦτο Γερμανός, διότι, φαίνεται, οἱ ἰθαγενεῖς αἰσθάνοντε ἄσπονδον μίσος πρὸς τοὺς γερμανοὺς. Ὁ Ζαβάγλης ἀπήντησεν ὅτι ἦτο Ἰταλός, ὅτι μετέβαινεν ἐκεῖ ὡς φίλος καὶ ὅτι μάλιστα ἐκόμιζε δῶρα πρὸς αὐτὸν, παρέκάλεσε δὲ τὸν μονάρχην νὰ στείλῃ μεγάλην λέμβον ὅπως λάβῃ τὰ δῶρα ἐκ τοῦ θωρηκτοῦ. «*Παραμείνατε, εἶπεν οὗτος, θὰ τὴν στείλω*». Τότε στραφεῖς πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, οἵτινες εὐρίσκοντο εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων ἐποίησε σύνθημά τι καὶ ἀπεμακρύνθη ταχέως. Μετ' οὐ πολὺ οἱ ἰθαγενεῖς ὀρμήσαντες κατὰ τῶν ἰταλῶν ἐσφαξαν αὐτοὺς.

Δίκη Πανίττα.

Σοφία, 20.—Τὸ στρατιδικεῖον συνήλθε τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ταγματάρχου Δρανδαρέσκη. Πλήθος πολὺν συνέρρουσε, παρίστατο δὲ οἱ γραμματεῖς ἀπάντων τῶν διπλωματικῶν πρακτορείων. Μετὰ μακρὰς συζητήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποσον εἶχον ἐρεῖρει πολλοὶ δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως, τοῦ ζητήματος τούτου ὑποβλήθητός ἀνευ ἀποτελέσματος εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, τὸ στρατοδικεῖον ἐκηρύχθη ἀρμόδιον καὶ ἡ συνεδρίασις ἐξηκολούθησε.

Εν ταῖς πρὸς ἀνταποκριτὴν τοῦ «Νέου Χρόνου» τῆς Πετροπόλεως ἀποκαλύψουσιν αὐτοῦ, ὡν περιλήψιν παραθέτομεν ἥδη, ὁ Βίσμαρκ πλὴν τῶν ρωσογεμιτικῶν σχέσεων ἐποίησε καὶ πλείστας ἄλλας σοβαρωτάτας δηλώσεις. Οὕτω κατὰ μὲν τῆς Ρωσίας ἠραγκάσθη λέγει νὰ προβῆ εἰς τὴν πρὸς τὴν Αὐστρίαν συμμαχίαν βλέπων ὅτι ὁ Γορτσάκωφ μέγαν γενόμενον αὐτὸν ἤρξατο πανταχοῦ ἀντιπολιτευόμενος καὶ ὅτε ὁ Βίσμαρκ εἰργάζεται ὑπὲρ τῆς Ρωσίας, ὅσον ἠδύνητό ποτε Γερμανός τις νὰ γανῆ Ρώσος. Ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, εἶπεν οὔτε ἡ Ρωσία οὔτε ἡ Αὐστρία ἐδικαιοῦντο νὰ προσδοκῶσιν ἵνα ὁ Βίσμαρκ ἐργασθῆ ὑπὲρ ἐκείνων. Κατὰ τοῦ συνοικεσίου τοῦ Βάττεμβεργ μετὰ τῆς βασιλόπαιδος Βικτωρίας ἠπαντιώθη, διότι ὁ πρίγκηψ ὑποψήφιος τῆς Ρωσίας γενόμενος, ἐφάνη ἀκολούθως ἀπιστος πρὸς αὐτήν. Ὁ Βίσμαρκ ἐδήλωσε πρὸς τοὺτοίς ὅτι δὲν συνεφώνει τῷ αὐτοκράτορι, ἀποφασίσαντι νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν περιούρησιν αὐτοῦ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τῆν σύγκλησιν τῆς διεθνούς ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν συνδιασκέψιως ἀπεκάλεσεν ἀεροκοπάνιομα.

Περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτοῦ τοῦ λόγου γενομένου εἶπεν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ πληρομῆν δυνάμεων ἐν ἑαυτῷ αἰσθανόμενος ἠθέλησε νὰ γένηται αὐτὸς ἑαυτοῦ ἀρχιγραμματεὺς. Ἐθλίβετο δὲ ὁ Βίσμαρκ διότι πρὸ ἐνός ἔτους ἐν τῶν κραταιοτάτων μοναρχῶν τῆς γῆς ἐν ἀγνοία εἶπεν ὅτι θὰ διέμεινε μέχρι θανάτου ἀρχιγραμματεὺς. Ἐὰν, εἶπεν, ἡ πατρίς μὲ καλέσῃ αἰθίς, θὰ ὑπακούσω τῇ φωνῇ αὐτῆς.

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ἐρρέτω ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας.

Ἡ Κύπρος ἐπὶ μακρὸν διατελέσασα ὑπὸ τὴν βάρβαρον καὶ αἰσχρὰν δυναστείαν τῶν υἱῶν τῆς Ἀγῆρ ὑπέστη τόσα ἠθικὰ καὶ ὕλικὰ τραύματα, ὅσα εἶναι ἐπόμενον νὰ πάθῃ λαὸς, παρορώμενος καὶ οὐδενὸς ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ ἐνδιαφέρον κινῶν, ὑπὸ Κυβερνήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀκατονομάστου ὡς πρὸς τὴν βαρβαρότητα. Οἱ Τούρκοι ἀρξάντες τῆς νήσου ἐπὶ τρεῖς περίπου αἰῶνας διώκησαν αὐτὴν οὐχὶ πατρικῶς, ἀλλὰ τόσον ἀπανθρώπως καὶ βαρβάρως, ὥστε ἡ περιγραφή τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως καὶ ἡ κατάλειψις τῶν ὅλων τραγικῶν πράξεων τῶν, τῶν διαδραματισθειῶν καθ' ἕνα τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα ἀρχῆς τῶν, θὰ ἀπήνουν ἔργον ἰδιαιτέρας μελέτης, ἔργον ἀνδρὸς ἱστορικοῦ καὶ πεπειραμένου. Ὁ λαὸς τότε φυσικῶ τῷ λόγῳ διετέλει ἀπεγνωσμένος καὶ μόνον παρηγορίαν εἶχε τὴν θρησκείαν. Ὁ λαὸς μὴ ἀνεχόμενος ἐπὶ πλέον τὰ φρικαλέα δεισποθήματά του, τὰ δυνάμενα νὰ συνηθίσαι καὶ αὐτὴν τὴν λιθίνην καρδίαν, ἐπεθύμει νὰ ἀλλάξῃ Κύριον καὶ πρὸς τοῦτο ἐδέετο τοῦ Ὑψίστου. Ἀλλὰ οὐ! Ὅχι μόνον δὲν ἤλλαξε Κύριον, ἀλλὰ πρὸς ἐπίμετρον τῆς δυστυχίας του προσετέθη καὶ ἕτερος, ἥδη δ' ἀνθ' ἐνός ἔχει δύο κυρίους. Κακὴ τύχη. Τὸ ὅπερ εἶχε πρότερον ἐπὶ τῆς ράχως βαρῶ φορτίον ἐκ ξηρῶν ἀπόγγων, ἐτριπλασιάσθη, πληρωθέντων ὕδατος, καὶ ἀναγκάζεται ὁ ἀτυχῆς Κυπριακὸς λαὸς ἀσθμαίνων καὶ ἀποκλίνων νὰ φέρῃ τοῦτο ἐπὶ τῆς ράχως χάριν μίαν ἐνόητον συμβάσεως Ἀγγίλλας καὶ Τουρκίας. Ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας ἐδέσμευσεν ἡμῶν τῶν Κυπρίων χεῖρας καὶ πόδας. Εἶναι πέδη ἀδιάρκτος, καὶ μία τοιαύτη πράξις ἔθνους φημιζόμενον ἐπὶ πολιτικῶν ἤμιστα τιμᾶ τοῦτο. Εἶναι πράξις γελοία, πράξις κούφου πνεύματος, καθὼς καὶ τινες εὐγενεῖς Ἀγγλοὶ ἐμολογοῦσιν. Καὶ ἐνῷ πέρσαι Κυπριακὴ πρεσβεία προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ γεραροῦ καὶ σεβασμιωτάτου ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου μετέβη εἰς Λονδίον, ὅπως ἐκθέσῃ τὰ δίκαια τῶν Κυπρίων παράνομα, ἐλάβε κατόπιν μακροῦ διαστήματος ἀπάντησιν, καθ' ἣσον ἀπορᾶ τὴν μετατροπὴν τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ τοῦτο. Εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ζητήματα ἐτελείωσαν μὲ τὸ ἀδυνατούμενον.

Οἱ Ἀγγλοὶ κατέλαβον τὴν Κύπρον μὲ τὴν ἐπαγγελίαν ὅτι θὰ καθίσταν αὐτὴν ἀληθῆ παραδεισον τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ἡμῶν αἱ ἐλπίδες τοιαῦται ἦσαν καὶ ἄσμενοι ἐχαίρεισamen τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν, μετὰ χαρᾶς δὲ ἀνηνεύζο-

μεν πρὸς τὴν Βρετανικὴν σημάην κυματίζουσαν ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων τῶν φρουρίων μας. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἡμῶν ἐκινούντο μέχρι τρίτου οὐρανοῦ, ἀγνοοῦντων τί ἐξυφάνθη καθ' ἡμῶν. Πολλὰ τὰ κατὰ ἐλπίζομεν ἐκ τῆς μεταπολιτεύσεως, αἱ ἐλπίδες ὅμως ἡμῶν ἀπέθεσαν φρούδι καὶ ἐφεύθησαν, καθ' ἑλοκληρίαν. Τὰ πάντα ἦσαν ὀπτική ἀπάτη, ἦσαν ὄνειρα ἀπατηλὰ τῆς νυκτός. Οὐκ εἰς μικρὸν ἐγνωμεν τοῦτο. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ, λαὸς ἑλληνικὸς, λαὸς γῶρας ἐχούσης ἐνδοξον παρελθὸν ἐδικαιοῦτο νὰ ἐλπίζῃ τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης του παρὰ τῶν νέων ἀρχόντων του, καὶ οὐδόλως ἐπέταξε νὰ περιμένῃ τοιοῦτόν τι παρὰ Κυβερνήσεως, ἣν στολιζοῦσι πάντες οἱ ἐπὶ καλῶ τίτλοι. Ἴδιον πάσης πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως εἶναι νὰ προάγῃ τοὺς ὑπ' αὐτὴν λαὸς ἠθικῶς τε καὶ ὕλικῶς. Τοῦτο ἀπατεῖ ἡ σημερινὴ ἐποχὴ, τοῦτο ἀπικτεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ. Πρὸδρον δὲ καὶ ἡ μελανειμὼν Κύπρος περιέμενε παρὰ τῆς χριστιανικῆς καὶ πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως τῆς Βρετανικῆς, ἀλλ' ἤπατήθη ἀπάτην δεινὴν. Πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἀγγλοὶ ἐδείχθησαν λίαν ἀκαμπτοί, οὐδὲν ἀγαθὸν ἐργασάμενοι. Οὐδεμίαν συμπαθείας ἄξιον θεωροῦμεθα ὑπ' αὐτῶν. Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ἀκρον ἄκρον τῆς ἐνδείας καὶ ἀνεχίας, αἱ τέχνη τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ γεωργία ἡμῶν παρουσιάζουσι τὴν πλέον ἀπικσίαν ὄψιν, ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας μας εἶναι ἐλαχίστη καὶ ἐν γένει, ἐνῷ κείρια τραύματα φέρομεν ἐφ' ἡμῶν ὡς ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν καὶ ὀλιγὸς δυσανάλογων πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δυσχερείαν μας φόρων, ἐν τοῦτοις ὅμως κατεδικασθημεν καὶ ἔχομεν τὸ ἀτύχημα νὰ ἀκούωμεν τὴν μορφήν ὅτι εἴμεθα βάρος εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς φορολογουμένους καὶ νὰ φερόμεθα ὡς ἀνθρώποι λαοὶ καὶ μεμφίμοροι, ὅταν φωνάζομεν καὶ ζητῶμεν τὴν θεραπείαν τῶν τραυμάτων μας τούτων. Ναι! Ἀλλ' ἡμεῖς οὕτε λαοὶ οὕτε μεμφίμοροι εἴμεθα, ἀλλ' ἀνθρώποι αἰσθανόμενοι, ἀνθρώποι ἀξιοκρίτωνος τύχης. Εἶναι πταίσμα νὰ λέγῃ τις ὅτι πταίει; Εἶναι πταίσμα νὰ θρηνηθῇ τις τὴν συμφορὰν του; Ἐχει ἄδικον ὁ Κυπριακὸς λαὸς βλέπων τὴν κατὰστασιν τοῦ ἀβυθλομένου, βλέπων ὅτι Ἀγγίλλαι καὶ Τουρκία συνώμοσαν τρόπον οἷον πρὸς καταστροφὴν του, δεσμεύσασαι αὐτὸν διὰ τοῦ φόρου τῶν 92,000 λιπῶν, ἔχει ἄδικον λέγομεν νὰ θρηνηθῇ μεμρῶμενος τὴν κακθουλίαν τῆς Κυβερνήσεώς του; Οὐδὲν τῶν κυπριακῶν αἰτημάτων εἰσηκούσθη κατὰ τὰς προσδοκίας τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τοῦτο ἐναργῶς καὶ ἀριδύτως καταφαίνεται ὅτι πταίει ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας, ἡ τιμωρὸς αὕτη Νέμεσις ἡμῶν. Ὁ ὑπουργὸς περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐν λόγω φόρου ἀπήντησεν ὅτι θεωρεῖ δύσκολον τὴν ἀρεσιν τοῦτου, ἐνῷ ἦρκει μικρὰ τις θέλησις νὰ ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ καταστροφικοῦ τοῦτου φόρου. Ἀλλὰ δὲ ἡμᾶς, ὡς φαίνεται, τοὺς Κυπρίους ἀπέθανεν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ φιλανθρωπία.

Ὁ ὑπουργὸς ἐν τέλει λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος εἶνε διατεθειμένη νὰ ἐπιδώσῃ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐεξίαν τῶν Κυπρίων. Εὐκαταῖς θὰ ἦτο τοῦτο, ἀλλ' ἀλλ' ἄρα γε νὰ πιστεύσωμεν; Νομίζομεν ὅτι μὲ τοιαύτην ὑπόσχεσιν κατέλαβε τὴν Νήσον ἡ Ἀγγίλλαι, καὶ ἐνῷ ἤδη συμπληροῦνται δώδεκα ὅλα ἔτη, δὲν γνωρίζομεν ὅμως ποῦ ἔγκειται ἡ εὐδαιμονία. Ἄρα γε ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν αἰγίδα ἡμῶν διατελούντων, μᾶς περιέμενε αἴσιον καὶ αἰθριον μέλλον; Ἴσως δὲν ἐνόησαν εἰσεῖσι οἱ ἀρχόντες μας, κατόπιν δὲ θὰ ἐνοήσωσι περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης μας. Ἀμφιταλαντεύομεθα ὅμως νὰ πιστεύσωμεν τοῦτο, νῦν δὲ μάλιστα καθίσταται δῆλον ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν τῆς πρεσβείας μας ὅτι οὐδὲν θὰ πράξωσι ὑπὲρ ἡμῶν. Τρέφομεν δὲ ἐδραῖαν πεποιθήσιν ὅτι, ἐνῶσθ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ τελεῖται ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος, οὐδεμίαν ἐλπίς βελτιώσεως, καὶ πᾶν περὶ Κύπρου ζήτημα θὰ εἶναι μετέωρον.

Τῆς καταστάσεως λοιπὸν ἡμῶν τοιαύτης οὔτης, καλεῖται πᾶς τις Ἀγγλὸς νὰ εἴπῃ ἡμῖν ἔχομεν δίκαιον ἢ ὄχι; Τὸ δίκαιον εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν ἢ ὑπὲρ αὐτῶν; Ἄν ὑφνώωμεν φωνὴν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἀδικουμένων πράττομεν σφάλμα τι ἢ ὄχι; Ἀπελπίς παρίσταται ἡ θέσις τῶν πραγμάτων ἐν Κύπρῳ, κατὰ μέγα δὲ μέρος συμβάλλεται εἰς τὴν ὀσμῆραι αὐξάνουσαν δεινότητα τῶν πραγμάτων τούτων ὁ ἐπαχθέστατος καὶ αἰσχρᾶς ἀδικίας ὄζων Τουρκικὸς φόρος. Ἀμέτρωτος βεβαρημένη εἶναι ἡ Κύπρος, ἡ δὲ τύχη αὐτῆς ἀξία πάσης συμπαθείας. Ἡ Ἀγγίλλαι ὀφείλει σπουδαίως νὰ μεριμνήσῃ καὶ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν λύσιν τοῦ Τουρκικοῦ φόρου, ἂν κηδθται ἡμῶν. Ὁ λαὸς βαρυνθεὶς, στενγνὸς καὶ πίδζεται ὑπὸ τὸ κράτος ἀμέτρου καὶ ἐπαχθοῦς φορολογίας, ἥς ἡ εἰσπραξις, ὡς γνωστὸν, γίνεται μὲ τὸν πλέον σκληρὸν τρόπον. Οἱ εἰσπρακτορες τῆς Κυβερνήσεως κατέστησαν τὸ φόβητρον ἡμῶν. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποξενώμεθα τῶν κτημάτων μας πληρόντες τόκους ξένου δανείου, ἡγυρημένοι ὑπὸ τῆς Ἀγγίλλας. Δὲν εἴμεθα τόσον πλούσιοι. Τὸ δίκαιον συνηγορεῖ ὑπὲρ ἡμῶν διὰ καὶ ζητοῦμεν τὴν ἀρεσιν ἢ μετατροπὴν τοῦ φόρου τοῦτου. Εἶναι φόρος ἀδικος, φόρος τραυματικῶν ἡμῶν. Ἐρρέτω λοιπὸν ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας.

Ἐκ Πραξείου (Μεσαορίας). Κ.

Λύσις τοῦ 41 αἰνίγματος Κλ ἔ ω ν — λ ἔ ω ν.
 Λυτῆρες Χρ. Σ. Χουρμουζίου, Νέερχος Παπαδόπουλος, Ν. Γ. Κάρταλις, Μιχ. Στ. Νικολαΐδου, Ἄριστ. Ν. Ζήνωνος.

ΑΙΝΙΓΜΑ 42ον.

Ἄν δὲν μὲ μεταχειρισθῆς ποτὲ δὲν ὀμιλεῖς,
 καὶ μόνον διὰ νεύματος ἔμορφεῖς νὰ ἐκφρασθῆς.
 Ἄν μὲ ἀποκεφαλίσῃς φίλε τότε θὰ ἰδῆς,
 πῶς πᾶραυτὰ θὰ γίνω γινώμη σου διαρκῆ.

(Ἐκ Ἀρνακοῦ Α. Η.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασί 1 ^η ποιότητος γρ.	200—230
δευτέρας ποιότη.	170—190
» τριτομένης »	150—160
ρακὴ σούδα 10 βαθ. ἡ δολ. κερ.	60—62
σταφίδες βρασταί »	60
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκος γρ.	116—120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—20
κρήνη »	8—10
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	86—87
τὸ χαλεπικὸν κιντῆρι.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθάρην ματῆραν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σταφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκά, ἄς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδελῶν καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τόσας φορές διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορᾶν τῶν Μαραθεπτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἑτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦραντου ρόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ γανδρικῶς διαφόρων ποιότητων, σιγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ γάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἧτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικούς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτιστόου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρῶ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκου, 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοῦ, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὀπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροιατίσεως καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην κ. Χ. Μυλοκόπον.